

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

alast teadlikkust nii äriühingukonnas kui ka üldsuse hulgas laiemalt; tuleb meelde, et Rahvusvaheline Kaubanduskoda pakub kohtuvaidlustele alternatiivse otsivatele üksikisikutele, ettevõtetele, riikidele, riigiasutustele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele vaidluste lahendamise teenuseid, mis võivad aidata tõhustada juurdepääsu õiguskaitsele nende jaoks, kes on saanud kannatada vastutustundlike äritavade rikkumise pärast, mis on põhjustanud majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnakahju ELis ja/või välismaal;

52. rõhutab, et komisjoni ülesandega suurendada ettevõtjate tasandil teadlikkust ettevõtja sotsiaalse vastutuse olulisusest ja selle mittejärgimise tagajärgedest peavad kaasnema piisavad teadlikkuse ja suutlikkuse suurendamise meetmed vastuvõtva riigi valitsuse tasandil, et tagada tulemuslik ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitlevate õiguste rakendamine ja õiguskaitse kättesaadavus;

53. on seisukohal, et komisjon ja liikmesriigid peaksid ergutama ELi äriühinguid haarama ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamise valdkonnas initsiatiivi ning vahetama välismaiste partneritega häid tavasid;

Järeldused

54. rõhutab vajadust töötada välja võimalikud õigusliku reguleerimise meetmed kindlas õiguslikus raamistikus ja kooskõlas rahvusvaheliste normidega, et hoida ära riikides erinevat tõlgendamist ning konkurentsieeliste või ebasoodsate konkurentsioolude ohtu piirkondlikul, riiklikul või makropiirkondlikul tasandil;

55. ergutab komisjoni tegema jätkuvalt jõupingutusi, et edendada ettevõtja sotsiaalset vastutust suhetes maailma muude riikide ja piirkondadega; nõuab sellega seoses suuremate jõupingutuste tegemist selleks, et kaubandussuhetes kinnistuks vastastikkuse põhimõte;

56. kinnitab veel kord veendumust, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse arendamisel tuleks lähtuda eelkõige erinevaid sidusrühmi hõlmavast lähenemisviisist, milles esmatahtsat rolli etendavad ettevõtted, kellel peab olema võimalus kujundada oma konkreetsele olukorrale vastav lähenemisviis; rõhutab, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse arendamiseks VKEde hulgas on vaja sihipäraseid meetmeid ja lähenemisviise;

57. märgib, et komisjoni praegune ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitlev strateegia hõlmab ajavahemikku 2011–2014; kutsub komisjoni üles tagama, et õigeaegselt võetakse vastu 2014. aasta järgset ajavahemikku käsitlev ambitsioonikas strateegia;

o

o o

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

P7_TA(2013)0050

Ettevõtja sotsiaalne vastutus, ühiskonna huvide edendamine ning suund säästvale ja kaasavale taastumisele

Euroopa Parlamendi 6. veebruari 2013. aasta resolutsioon ettevõtja sotsiaalse vastutuse, ühiskonna huvide edendamise ning suuna kohta säästvale ja kaasavale taastumisele (2012/2097(INI))

(2016/C 024/07)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 ja 36,

— võttes arvesse Euroopa sotsiaalhartat, eelkõige selle artikleid 5, 6 ja 19,

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) 1998. aastal vastu võetud deklaratsiooni aluspõhimõtete ja õiguste kohta tööl ning ILO konventsioone, millega kehtestatakse üldised põhilised tööalased standardid sunniviisilise töö kaotamise kohta (konventsioonid nr 29 (1930) ja nr 105 (1957)), ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse kohta (konventsioonid nr 87 (1948) ja nr 98 (1949)), lapsele sobimatu töö keelustamise kohta (konventsioonid nr 138 (1973) ja nr 182 (1999)) ja mittediskrimineerimise kohta töö saamisel (konventsioonid nr 100 (1951) ja nr 111 (1958)),
- võttes samuti arvesse ILO konventsioone tööklauslite kohta (hankelepingud) (nr 94) ja kollektiivlääbirääkimiste edendamise kohta (nr 154),
- võttes arvesse ILO inimväärse töö tegevuskava ja ülemaailmset tööhõive pakti, mis võeti ülemaailmse toetusega vastu 19. juunil 2009. aastal toimunud rahvusvahelisel töökongressil,
- võttes arvesse 10. juunil 2008. aastal 183 ILO liikmesriigi poolt üksmeelselt vastu võetud deklaratsiooni sotsiaalse õigluse kohta õiglase üleilmastumise nimel,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni (1948) ja teisi inimõigustealaseid ÜRO dokumente, eelkõige kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti (1966), rahvusvahelist majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste pakti (1966), konventsiooni rassilise diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (1965), konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (1979), lapse õiguste konventsiooni (1989), võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse rahvusvahelist konventsiooni (1990) ning puuetega inimeste õiguste konventsiooni (2006),
- võttes arvesse 2010. aasta märtsis avaldatud ÜRO naiste mõjuvõimu suurendamise põhimõtteid, mis on koostatud ÜRO soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste edendamise agentuuri (UN Women) ja ÜRO ülemaailmse kokkuleppe (UN Global Compact) koostöös ning mis sisaldavad juhiseid, kuidas suurendada naiste mõjuvõimu töökohal, turul ja kogukonnas,
- võttes arvesse nn järjepidevuse projekti, mis on koostööprojekt kliimamuutustest teatamise standardite nõukogu (Climate Disclosure Standards Board, CDSB), ülemaailmse aruandluse algatuse (Global Reporting Initiative, GRI), OECD ning ÜRO Kaubandus- ja Arengukonverentsi (UNCTAD) vahel ja mille eesmärk on toetada suuremat ühtsust ettevõtjatelt kliimamuutusega seotud teabe nõudmisel ja sellise teabe avaldamisel ettevõtjate poolt,
- võttes arvesse ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid ning välisasjade nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldusi ⁽¹⁾,
- võttes arvesse OECD 2011. aasta mais ajakohastatud suuniseid rahvusvahelistele ettevõtetele,
- võttes arvesse OECD 1997. aasta altkäemaksu andmise vastu võitlemise konventsiooni,
- võttes arvesse globaalse aruandluse algatust,
- võttes arvesse rahvusvahelise integreeritud aruandluse nõukogu moodustamist,
- võttes arvesse Taani 2008. aasta finantsaruannete seadust,
- võttes arvesse ÜRO ülemaailmset ettevõtete kokkulepet,
- võttes arvesse komisjoni jaoks tehtud 2010. aasta oktoobri uuringut juhtimiselaste lünkade kohta rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud ettevõtja sotsiaalse vastutuse vahendite ja standardite ning kehtivate Euroopa õigusaktide vahel (nn Edinburghi uuring) ⁽²⁾, mille tulemused avaldati Euroopa Parlamendi raportis inimõiguste 2011. aasta aruande kohta ⁽³⁾, ja mille Euroopa Ülemkogu täielikult heaks kiitis,

⁽¹⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Frameworkning> http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sustainable-business/files/business-human-rights/101025_ec_study_final_report_en.pdf

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0126.

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

- võttes arvesse 2012. aasta Rio+20 säästva arengu tippkohtumise järelduste lõike 46 ja 47,
- võttes arvesse ÜRO vastutustundlike investeeringute põhimõtteid,
- võttes arvesse 1. novembril 2010. aastal vastu võetud rahvusvahelist standardit ISO 26000, millega nähakse ette sotsiaalse vastutuse suunised,
- võttes arvesse 2009. aasta uuringut „Rohelised võitjad” 99 ettevõtte kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse 16. oktoobril 2002 käivitunud ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitleva Euroopa sidusrühmade foorumi moodustamist,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv riigihangete kohta (COM(2011)0896),
- võttes arvesse nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades, mis asendas 1968. aasta Brüsseli konventsiooni ⁽³⁾, välja arvatud Taani ja teiste liikmesriikide omavaheliste suhete osas,
- võttes arvesse nõukogu 3. detsembri 2001. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse Euroopa raamistikku propageeriva rohelise raamatu järelemeetmete kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse nõukogu 6. veebruari 2003. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Inimväärse töö tagamine kõigi jaoks – Ühenduse panus inimväärse töö tagamise suuniste rakendamiseks kogu maailmas” (COM(2006)0249) (edaspidi „komisjoni teatis inimväärse töö kohta”),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Äriühinguõiguse ajakohastamine ja äriühingute juhtimise parandamine Euroopa Liidus – plaan liikuda edasi” (COM(2003)0284) (edaspidi „ühingujuhtimise tegevuskava”),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Kaubandus, majanduskasv ja maailmapoliitika. Kaubanduspoliitika – ELi 2020. aasta strateegia keskne teema” (COM(2010)0612),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Pakett „Vastutustundlikud ettevõtted”” (COM(2011)0685),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Töövõimalusterohke majanduse taastumine” (COM(2012)0173),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Sotsialettevõtluse algatus – Sotsiaalmajanduse ja sotsiaalse innovatsiooni keskmes olevate sotsialettevõtete edendamisele suunatud majanduskeskkonna loomine” (COM(2011)0682),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ <http://www.akearney.com/documents/10192/6972076a-9cdc-4b20-bc3a-d2a4c43c9c21>

⁽²⁾ ELT L 134, 30.4.2004, lk 114.

⁽³⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT C 86, 10.4.2002, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT C 39, 18.2.2003, lk 3.

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

- võttes arvesse komisjoni teatist „Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia 2010–2015” (COM(2010)0491),
 - võttes arvesse oma 30. mai 2002. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse Euroopa raamistikku propageeriva komisjoni rohelise raamatu kohta ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse oma 13. mai 2003. aasta resolutsiooni „Komisjoni teatis ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta: äriühingute panus säästvasse arengusse” ⁽²⁾,
 - võttes arvesse oma 13. märtsi 2007. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse ja uue partnerluse kohta ⁽³⁾,
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta, kus märgitakse, et ettevõtja sotsiaalne vastutus ja äriühingu üldjuhtimine on lahutamatult seotud ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse oma 20. novembri 2012. aasta resolutsiooni sotsiaallettevõtluse algatus ning sotsiaalmajanduse ja sotsiaalse innovatsiooni keskmes olevate sotsiaallettevõtete edendamisele suunatud majanduskeskkonna loomise kohta ⁽⁶⁾,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 24. mai 2012. aasta arvamust teemal „Komisjoni teatis „ELi uuendatud strateegia aastateks 2011–2014 ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas” ⁽⁷⁾,
 - võttes arvesse komisjoni teatist „ELi uuendatud strateegia aastateks 2011–2014 ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas” (COM(2011)0681),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ning õiguskomisjoni, väliskomisjoni, arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ning kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamusi (A7-0023/2013),
- A. arvestades, et terminit „ettevõtja sotsiaalne vastutus” ei tohiks väärkasutada rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud miinimumstandardite ümbersõnastamiseks, vaid tuleks püüda hinnata nende standardite rakendamist ja paremini mõista, kuidas neid standardeid saaks hõlpsasti ja otseselt kohaldada mis tahes suurusega ettevõtjate suhtes;
- B. arvestades, et ELi institutsioonides tavapäraselt kasutatavat ettevõtja sotsiaalse vastutuse mõistet tuleks pidada suures osas sarnaseks seotud mõistetega nagu vastutustundlik või eetiline äritegevus, keskkond, ühiskond ja juhtimine, säästev areng või ettevõtja vastutus;
- C. arvestades, et eri sidusrühmi hõlmav lähenemisviis peab ka edaspidi olema kõigi ettevõtja sotsiaalse vastutuse teemaliste ELi toetatud algatuste nurgakivi ja ettevõtjate endi sotsiaalse vastutuse valdkonna usaldusväärseima tegevuse alus kohalikust tasandist alates;
- D. arvestades, et ülemaailmse aruandluse algatuse tulemusel on koostatud ülemaailmselt kaugelt kõige tunnustatum äritegevuse läbipaistvuse meetodika ja arvestades, et rahvusvahelise integreeritud aruandluse nõukogu (International Integrated Reporting Council, IIRC) moodustamine, kuhu kuuluvad peamised ülemaailmsed raamatupidamisstandardite kehtestamisega tegelevad organid, näitab, et vähem kui kümnendi jooksul kujuneb finantsaruandlusega liidetud ettevõtjate säästvat arengut käsitlev aruandlus kogu maailmas normiks;

⁽¹⁾ ELT C 187 E, 7.8.2003, lk 180.

⁽²⁾ ELT C 67 E, 17.3.2004, lk 73.

⁽³⁾ ELT C 301 E, 13.12.2007, lk 45.

⁽⁴⁾ ELT C 99 E, 3.4.2012, lk 101.

⁽⁵⁾ ELT C 236 E, 12.8.2011, lk 57.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0429.

⁽⁷⁾ ELT C 229, 31.7.2012, lk 77.

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

- E. arvestades, et Walesi printsi algatatud kestlikkust toetava aruandluse projekti (Prince's Accounting for Sustainability Project), ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitleva uuringu „TEEB for Business” ja ÜRO keskkonnaprogrammi raames toimuv uuenduslik töö on võimaldanud ettevõtjatel täielikult ja täpselt mõista oma sotsiaalse ja keskkondliku välismõju rahalist väärtust ja see ettevõtte finantsjuhtimisse integreerida;
- F. arvestades, et investeerijate hoiak on märgatavalt muutunud ning 1 123 investorit, kes haldavad kokku 32 miljardi USA dollari ulatuses vara, toetavad ÜRO vastutustundliku investeerimise põhimõtteid (UNPRI); arvestades, et Euroopa säästva investeerimise foorumi hinnangul oli ülemaailmse sotsiaalselt vastutustundliku investeerimise turu väärtus 2010. aasta septembris umbkaudu 7 miljardit eurot, ja arvestades, et firma Aviva Global Investors juhtimisel esitasid 82 investorit, kelle vara moodustab kokku 50 miljardit USA dollarit, ÜRO säästva arengu tippkohtumisel üleskutse muuta ettevõtjate sotsiaalselt arengut käsitlev aruandlus kohustuslikuks;
- G. arvestades, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse teemalise Euroopa sidusrühmade foorumi moodustamine, rea katse- ja uurimisprojektide käivitamine ning endise ettevõtjate ühenduse (Alliance for Business) tegevus on loonud Euroopas ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnale kindla aluse, millele on väärtusliku panuse lisanud Euroopa ettevõtjate sotsiaalse vastutuse organisatsioonid, nende seas CSR Europe, European Academy of Business in Society (EABIS), Euroopa säästva investeerimise foorum (Eurosif) ja Euroopa ettevõtjate vastutuse koalitsioon (ECC);
- H. arvestades, et teatavad ettevõtja sotsiaalse vastutuse kesksed standardid on väga olulised, ja arvestades, eri tööstusvaldkondade erinevate sotsiaalsete ja keskkonnaprobleemide tõttu on vaja erinevaid lähenemisviise, ning arvestades, et vabas ühiskonnas ei saa ettevõtja sotsiaalse vastutusega muuta heategevust kunagi kohustuslikuks, mis vähendaks inimeste andmissoovi;
- I. arvestades, et kuigi ettevõtete käitumisjuhenditel on olnud oluline roll ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatamisel ja selle suhtes teadlikkuse suurendamisel, jääb ainuüksi käitumisjuhenditest väheseks, sest need on sageli ebamäärased, ei vasta rahvusvahelistele standarditele, neis leidub näiteid tegelike probleemide vältimisest, neid on raske võrrelda ja nende kohaldamine ei ole läbipaistev;
- J. arvestades, et ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtted kiideti ÜROs üksmeelselt heaks ja neid toetavad täielikult ka ELi liikmesriigid, Rahvusvaheline Tööstajate Organisatsioon ning Rahvusvaheline Kaubanduskoda, kusjuures toetust on leidnud ka reguleeriva ja vabatahtliku lähenemisviisi aruka ühendamise põhimõte;
- K. arvestades, et Rootsi poolt tema eesistumisel korraldatud ettevõtja sotsiaalse vastutuse teemalises konverentsil palus tookordne ÜRO peasekretäri ettevõtluse ja inimõiguste eriesindaja John Ruggie ELi liikmesriikidel selgitada ja toetada ekstraterritoriaalse jurisdiktsiooni temaatikat ettevõtjate toimepandud inimõigusrikkumiste puhul ebakindlates kolmandates riikides; arvestades, et hiljem toetati tema palvet Euroopa Ülemkogu järeldustes, kuid vastavaid meetmeid ei ole siiani võetud;
- L. arvestades, et oktoobris 2010. avaldati Euroopa Komisjoni uuring juhtimisealaste lünkade kohta rahvusvaheliste ettevõtja sotsiaalse vastutuse vahendite ja standardite ning kehtivate Euroopa õigusaktide vahel (nn Edinburghi uuring), mille tulemused esitati 2011. aasta inimõiguste aastaaruandes ja mille Euroopa Ülemkogu ja Euroopa Parlament täielikult heaks kiitsid;
- M. arvestades, et OECD rahvusvahelistele ettevõtetele mõeldud suunised kujutavad endast kõige usaldusväärsemat rahvusvahelist ettevõtja sotsiaalse vastutuse standardit, ja arvestades, et suuniste uuendatud versioon, milles lepiti kokku 2011. aasta mais, annab tõsiseltvõetava võimaluse ettevõtja sotsiaalse vastutuse paremaks rakendamiseks;
- N. arvestades, et on olnud arvukaid rahvusvahelisi algatusi ettevõtjate säästva arengu teemalise aruandluse tagamiseks, kaasa arvatud Hiina riigiettevõtete aruandlusnõue, ettevõtjate aruandluskohustus India valitsuse koostatud ettevõtja sotsiaalse vastutuse suuniste täitmise kohta ning asjaolu, et ettevõtted peavad väärtpapieribörsil noteerimise eeltingimuseks avaldama oma tegevustulemused säästva arengu valdkonnas Brasiilias, Lõuna-Aafrikas ja Malaisias ning vastavalt USA Väärtpapier- ja Börsikomitee kehtestatud kohustusele;
- O. arvestades, et Taani 2008. aasta finantsaruannete seadus ettevõtja säästvat arengut käsitleva aruandluse kohta, mis sisaldab täiendavaid erinõudeid kliimamuutuse ja inimõiguste teemalise aruandluse vallas, on leidnud Taani ettevõtjate seas suurt toetust ning 97 % ettevõtjatest on otsustanud aruandeid esitada, kuigi seadus sisaldab sätet, mis lubab selle esimesel kolmel kohaldamisaastal kas aruandeid esitada või nende esitamatajätmist põhjendada;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

- P. arvestades, et Prantsusmaa ja Taani kuuluvad mõlemad nende nelja ÜRO liikmesriigi hulka, kes on nõustunud asuma juhtrolli ÜRO Rio+20 tippkohtumisel võetud ettevõtja säästvat arengut käsitleva aruandluse kohustuse täitmisel;
- Q. arvestades, et OECD rahvusvahelistele ettevõtetele mõeldud suuniste ajakohastamine Hollandi eestkostel on võimaldanud suurendada riiklike kontaktpunktide süsteemi abil suuniste nähtavust ja positsiooni, lõpetada nn investeeringuseose, mis takistas suuniste täielikku kohaldamist kogu tarneahelale, ning täielikult integreerida ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtted;
- R. arvestades, et parlamendi resolutsioonis Euroopa 2020. aasta strateegia kohta on öeldud, et ettevõtja vastutus ja äriühingu üldjuhtimine on lahutamatu seotud;
- S. arvestades, et 2009. aasta uuringust „Rohelised võitjad” 99 ettevõtte kohta selgus, et 16 eri tööstussektoris olid ettevõtja sotsiaalse vastutuse strateegiat rakendavate ettevõtete tulemused sektori keskmisest vähemalt 15 % paremad, mis moodustas 498 miljoni euro (650 miljoni dollari) suuruse täiendava turukapitalisatsiooni ettevõtte kohta;
- T. arvestades, et tegevjuhtide 2012. aasta ülduuringu tulemuste kohaselt mõistavad ettevõtjad, et majanduskasvu eelduseks on tihe koostöö kohaliku elanikkonnaga; arvestades, et näiteks kavatakse rohkem kui 60 % ettevõtjatest järgmise kolme aasta jooksul suurendada investeeringuid töötajate tervishoiu tagamiseks;
1. tunnistab, et komisjoni teatis moodustab osa poliitilistest seisukohtadest, mille eesmärk on tagada ettevõtja sotsiaalse vastutuse laiem edendamine, selle lisamine ELi poliitikasse ja et sellest saab Euroopa meetmete kindel aluspõhimõte; palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta ettevõtja sotsiaalse vastutuse 2014.–2020. aasta strateegiast lähtudes praktilisi meetmeid, mille abil julgustada ettevõtjaid sotsiaalset vastutust võtma;
 2. rõhutab, et aktiivne teadlikkus sotsiaalsest vastutusest tagab ettevõtjatele suurema usalduse ja ühiskondliku heakskiidu;
 3. nõustub sellegipoolest teatistes esitatud analüüsiga ettevõtja sotsiaalse vastutuse tavade mõju kohta, mis endiselt piirdub väheste suurettevõtete, vaatamata komisjoni 2001. ja 2006. aasta teatistes esitatud otsestele üleskutsetele, et rohkem ettevõtjaid võtaksid enda kanda sotsiaalse vastutuse; on sellegipoolest arvamisel, et ettevõtjad on alati suhestunud ühiskonnaga, milles nad tegutsevad ja et ettevõtja sotsiaalset vastutust saab juurutada mis tahes suurusega ettevõtetes; märgib ühtlasi, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse teemalisse arutellu tuleks kaasata VKEd, kellest paljud võtavad seda kasutusele mitteametliku ja intuiitiivse lähenemisviisi abil, mis hõlmab võimalikult vähe haldust ega suurenda kulusid;
 4. tuletab meelde strateegilist rolli, mida tänu tegevuskoha olude tundmisele võivad VKEd täita ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtte levikule kaasaaitamises; palub komisjonil töötada koos liikmesriikide asutuste ja sidusrühmade platvormidega välja VKEde valdkondliku koostöö vorme, mis võimaldavad VKEdel tulla ühiselt toime sotsiaalsete ja keskkonnaprobleemidega;
 5. peab kahetsusväärseks asjaolu, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse rakendamisel keskendutakse ikka peamiselt keskkonnastandarditele, pöörates vähem tähelepanu sotsiaalsetele standarditele, kuigi viimased on hädavajalikud majanduskasvuks ja sotsiaalseks lähenemiseks soodsa ühiskonnakliima taastamiseks;
 6. on veendunud, et ülemaailmse finantskriisiga kaasneb reaalne oht, et poliitika kujundajad, sealhulgas ka ELis, langevad omaenda saatusliku lühinägelikkuse ohvriks, sest keskenduvad kitsalt finantsturgude läbipaistvuse ja vastutuse meetmetele ning jäta tähelepanuta finants- ja tööstussektorite ühise tungiva vajaduse kooskõlastatult lahendada tõsised üldised probleemid, mida tekitab keskkonna halvenemine ja ühiskonna killustumine;
 7. hoiatab, et tulevikus saavad ettevõtjad säästvad olla üksnes siis, kui nad tegutsevad säästvas majanduskeskkonnas, ja et ei ole muud võimalust kui kohandada vähese CO₂-heitega majandusega, mis ühtlasi hõlmab maailma sotsiaalse ja looduskapitali kaitset, kus ettevõtja sotsiaalsel vastutusel peab olema otsustav roll;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

8. on arvamisel, et ettevõtjate sotsiaalse vastutuse suurendamist tuleb parandada järgmiste vahenditega: rõhuasetus ülemaailmsetele ettevõtja sotsiaalse vastutuse instrumentidele; uue hoo saamine omataolistelt juhtivatelt ettevõtjalt; sotsiaalse ja keskkonnateabe avalikustamise tavade ettevõtetes; asjakohaste suuniste kasutamine; avaliku halduse toetus asjakohaste tingimuste loomiseks ettevõtjate sotsiaalse vastutuse valdkonna koostööks ning sobivate vahendite pakkumine, näiteks stiimulite süsteem; olemasolevate ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatuste põhjalik mõjuhindamine; uute sotsiaalvaldkonna algatuste toetamine; ettevõtja sotsiaalse vastutuse kohandamine VKEde vajadustega; ning Euroopa ja kogu maailma ees seisvate ühiskondlike ja keskkonnaprobleemide tohtu ulatuse suurem tunnistamine nii äriühingutes kui ka ühiskonnas laiemalt;
9. toetab komisjoni kavatsust tugevdada Euroopas ettevõtja sotsiaalset vastutust, koostades suuniseid ja toetades eri sidusrühmi hõlmavaid algatusi üksikutes tööstussektorites, ning kutsub juhtivaid ettevõtjaid ja ühendusi üles selle algatusega liituma;
10. kordab, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonna tegevus peab andma tulemusi;
11. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjoni teatistes sätestatud ettevõtja sotsiaalse vastutuse määratluses, mis kajastab uut lähenemisviisi, mille komisjon võttis vastu Euroopa sidusrühmade foorumis 2009. aastal, nähakse ette hädavajalik võimalus kaasavuse ja üksmeelele jõudmise kohta ning kajastatakse nõuetekohaselt uut üksmeelset seisukohta, millele ettevõtjad ja teised sidusrühmad jõudsid selles küsimuses tänu ühehäälese kokkuleppe saavutamisele ÜRO juhtpõhimõtete ja muude instrumentide suhtes, nagu sotsiaalse vastutuse ISO 26000 näidisstandard; tunneb heameelt sotsiaalsete, keskkonnaalaste, eetiliste, inimõiguste alaste aspektide lõimimise üle äritegevusega; nõuab, et komisjon eristaks rohkem järgmisi tegevusi: 1) äriühingute heategevus; 2) ettevõtjate sotsiaalne tegevus, mis toimub seaduste, eeskirjade ja rahvusvaheliste standardite alusel; ning 3) ettevõtjate ühiskonnastatud teod, millega rikutakse seadusi, eeskirju ja rahvusvahelisi standardeid ning mis on kuritegelikud ja eksploateerivad, näiteks laste töö või sunnitöö, ja mis tuleks karmilt hukka mõista;
12. kordab, et ettevõtja sotsiaalne vastutus peab laienema ka ettevõtete tegevusele kolmandates riikides ja kolmandaid riike puudutavale tegevusele;
13. märgib huviga, et komisjon on hakanud viitama ELi kaubanduslepingutes ettevõtja sotsiaalsele vastutusele; on seisukohal, et arvestades suurettevõtete, nende filiaalide ja tarneahelate olulist rolli rahvusvahelises kaubanduses, tuleb ELi kaubanduslepingute säästva arengu peatükis kindlasti käsitleda ka ettevõtja sotsiaalset ja keskkonnaalast vastutust; kutsub komisjoni üles töötama välja konkreetsed ettepanekud ettevõtja sotsiaalse vastutuste põhimõtete rakendamiseks kaubanduspoliitikas;
14. on seisukohal, et sotsiaalse vastutuse rakendamisel tuleks ühtlasi austada aluspõhimõtteid ja põhiõigusi, näiteks neid, mille on sõnastanud ILO, sealhulgas eelkõige ühinemisevabadus, kollektiivlääbirääkimiste pidamise õigus, sunnitöö keeld, laste töö kaotamine ja töökohal toimuva diskrimineerimise kaotamine;
15. peab ülimalt kiiduväärseks tööhõive, ettevõtluse ja siseturu volinike ja nende töötajate panust komisjoni teatise edasipüüdliku ja konstruktiivse lähenemise kujundamisse; võtab teadmiseks komisjoni muude osade panuse ettevõtja sotsiaalse vastutuse talustevahelise tööühenda vahendusel; kutsub sellegipoolest komisjoni presidenti üles ilmutama ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas isiklikku initsiatiivi ja tagama, et komisjoni kohustused seoses ettevõtja sotsiaalse vastutusega võetaks täielikult omaks, eelkõige keskkonna peadirektoraadis ja välissuhetega tegelevates talitustes;
16. on arvamisel, et ettevõtja sotsiaalne vastutus peab hõlmama sotsiaalseid meetmeid kutsekoolituse, töö ja eraelu ühitamise ning asjakohaste töötingimuste vallas; kinnitab veel kord oma usku ettevõtja sotsiaalse vastutuse n-ö äriplaani, kuid kordab, et kui sellist plaani ei kohaldata lühikese ajavahemiku jooksul mis tahes olukorra või ettevõtja suhtes, ei saa seda kunagi kasutada vastutustundetuna ja ühiskonnastatud tegevuse ettekäändena; on veendunud, et nimetatud „äriplaani” tõendamiseks leidub piisavalt uurimistulemusi ja et eelkõige tuleks neid uurimistulemusi laiemalt tutvustada; nõuab, et uutes ettevõtja sotsiaalse vastutuse teemalistes uuringutes keskendutaks ettevõtja sotsiaalse vastutuse rakendamise tulemusena muutunud ärikäitumise koondmõju hindamisele üldiste Euroopa ja ülemaailmsete probleemide lahendamise alaste jõupingutuste puhul, nagu CO₂-heited, vee happelisuse suurenemine, äärmine vaesus, laste töö ja ebavõrdsus, ning saadud teadmiste kasutamisele Euroopa tulevases tegevuses ülemaailmsete ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatuste arendamisel;
17. tunnistab, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatuse suur puudujääk ilmneb juhul, kui ettevõtjad, kes kinnitavad, et nad järgivad ettevõtja sotsiaalset vastutust, väldivad kriitilisi huvigruppe või nende ettevõtte ja ülemaailmse tarneahelaga seotud tundlikke küsimusi; kutsub komisjoni üles, tehes koostööd finantsasutuste ja sotsiaalpartneritega, tuginema ettevõtja sotsiaalse vastutuse vallas eelnevalt tehtud tööle, et teha paremini kindlaks, kuidas ettevõtjad ja nende sidusrühmad saavad

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

objektiivselt kindlaks teha ühiskondlikud ja keskkonnaprobleemid, mis on kõnealusele ettevõtjale olulised, ning nõuab ettevõtjate sotsiaalse vastutuse algatustesse õiglase ja tasakaalustatud sidusrühmade valimi kaasamist;

18. on veendunud, et tarbijate tähelepanu koondub üha rohkem ettevõtete sotsiaalse vastutuse valdkonna tegevusele, ja seetõttu nõuab tungival, et ettevõtjad tegutseksid läbipaistvalt, eelkõige eetiliste, sotsiaalsete ja keskkonnateemadega seotud ettevõtlustoimingutes;

19. toonitab, et ettevõtja sotsiaalne vastutus toimib üksnes siis, kui peetakse kinni sotsiaalpartnerite kohta kehtivatest õigussätetest ja kohalikust tariifikorraldusest;

20. märgib, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse hindamisel tuleb võtta arvesse ka tema tarneahela ettevõtete ja võimalike alltöövõtjate käitumist;

Majanduse säästev taastumine

21. toetab komisjoni teatistes väljendatud tunnistust, et „praeguse kriisi ühiskondlike mõjude leevendamisele kaasaaitamine” ja jätkusuutlike ärimudelite leidmine on osa ettevõtja sotsiaalsest vastutusest; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles aitama ettevõtjatel koostöös töötajate esindajatega tegeleda ettevõtja sotsiaalse vastutusega; kutsub ettevõtjaid üles kaaluma algatusi, mille eesmärk on töökohtade säilitamine ja loomine, eelkõige noorte ja naiste jaoks, kõikides tegevusvaldkondades (näiteks juhtimine ja koolitus, turud, personal, keskkond ja ühiskond), pöörates erilist tähelepanu neile, kes on mitmekordselt ebasoodsas olukorras, nagu romad ja puudega isikud, ning värvates kohalikult tööturul mitte üksnes reatöötajaid, vaid ka juhtivtöötajaid ning luues näiteks süsteemi, mis võimaldaks ülikooli lõpetanud töötada kvaliteetsetel praktikakohtadel, et omandada erasektori tööandjate nõutavat töökogemust;

22. on seisukohal, et ettevõtjad tuleks kaasata majanduskriisi tõttu teravnenud sotsiaalsete probleemide (näiteks eluaseme puudumine ja vaesus) lahendamisse ning nende kogukondade arengusse, kus nad tegutsevad;

23. tunnistab, et majanduskriisiga on kaasnenud suurem ebakindlus tööhõive osas eriti naiste jaoks, erinevuse töötajate vahel, mis on osaliselt tingitud alltöövõtust, sunniviisilisest osajaga töötamisest soovitud täisajaga töötamise asemel, sellise töökorralduse ja tavade suurenemisest, mis on vahetevahel ekspluateeriva iseloomuga ning varimajanduse taaselustumisest; kutsub komisjoni ja Euroopa sidusrühmade foorumit üles uurima konkreetselt alltöövõtu kasvu; nõuab, et selles töös arvestataks tarneahelale ja eriti „mõju hindamise” mõistele kohaldatavaid ÜRO juhtpõhimõtteid, sõltumata tarnijate eri tasanditest;

24. märgib, et füüsilise töö tingimusi käsitlevate õigusnormide järgimine, tööle võtmise ja töölt vallandamise korra ja meetmete väljatöötamine, töötajate isikuandmete ja eraelu puutumatus kaitse ning töötasu ja muude tasude õigeaegne väljamaksmine on samuti osa ettevõtja sotsiaalsest vastutusest, ning nõuab, et neid aspekte järgitaks;

25. tunnistab, et kriis mõjutab sotsiaalset struktuuri; peab tervitavaks asjaolu, et teatavad ettevõtjad on rakendanud mitmesuguseid meetmeid, et siduda tööturuga haavatavaid ja ebasoodsas olukorras olevaid ühiskonnarühmi; palub äriühingutel seda liiki algatustega jätkata; toonitab siiski, et ettevõtete sulgemine ja kulude kärpimine seavad ohtu teatavad edusammud, mis on saavutatud ettevõtja sotsiaalse vastutuse abil, näiteks haavatavate ühiskonnarühmade (eelkõige puudega isikute) tööhõive valdkonnas, neist rühmadest pärit töötajate koolituse ja staatuse parandamisel, ühiskonnakasulike toodete ja teenuste uute innovaatiliste vormide edendamisel (näiteks krediidiühistute kaudu) ning tööhõive uute mudelite edendamisel sotsiaalse ettevõtluse, ühistute ja õiglase kaubanduse abil; on arvamusel, et seepärast on oluline määrata kindlaks sotsiaalsete mõõtmete võrdlusalused; kutsub komisjoni üles analüüsima ulatuslikult kriisi ühiskondlikku mõju nendele algatustele, kasutades soopõhist lähenemisviisi ja keskendudes Lõuna-Euroopa riikidele, ning konsulteerima analüüsi tulemuste asjus täies ulatuses sotsiaalpartnerite ja ettevõtja sotsiaalse vastutuse sidusrühmadega;

26. on veendunud, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse meetmed ei ole kasulikud mitte ainult ühiskonnale tervikuna, vaid aitavad ka parandada ettevõtte kuvandit ja tõsta tema mainet potentsiaalsete tarbijate hulgas, mis võimaldab ettevõttel jääda pikas perspektiivis majanduslikult elujõuliseks;

27. märgib, et töötajate oskuste arendamise ja elukestva õppe kavade väljatöötamine, töötajate järjepidev individuaalne hindamine, talentide juhtimise kava ning töötajatele individuaalsete äri- ja arengueesmärkide püstitamine suurendab nende motivatsiooni ja aktiivset osalust ning moodustab olulise osa ettevõtja sotsiaalsest vastutusest;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

28. juhib tähelepanu sellele, et just kriisiaegadel peaksid ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtteid järgivad ettevõtjad aitama arendada innovaatilist suutlikkust oma piirkonnas, võttes tootmisüksustes kasutusele innovaatilisi ja keskkonnasõbralikke lahendusi ning tehes uusi investeeringuid ja moderniseerides; rõhutab, et keskkonnaprobleemide, näiteks bioloogilise mitmekesisuse, kliimamuutuste, ressursitõhususe ja keskkonnatervise probleemide seostamine ettevõtjate äritegevusega annab võimaluse edendada majanduse jätkusuutlikku taastamist;

29. on arvamisel, et finantskriis võib mõnel juhul olla kõigutanud töötajate usaldust ettevõtja kohustuse vastu täita pikaajalisi erapensionidõigusi, võttes arvesse kriisijärgses ELis kehtivate pensionisüsteemide vahelisi erinevusi; kutsub vastutavaid ettevõtjaid üles koostöös komisjoni ja sotsiaalpartneritega selle probleemiga tegelema ning muu hulgas välja töötama avatud, kaasava ja reeglipõhise korra pensioniinvesteeringute haldamiseks, ning kutsub neid üles tegelema aktiivsena vananemise küsimustega demograafiliste muutuste ajastul, käsitades seda ettevõtja sotsiaalse vastutuse raames laiemana probleemina; märgib, et töötajate ja ettevõtjate vahel usalduse taastamine on oluline majanduse jätkusuutliku taastamise tegurina;

Rahvusvaheline organisatsioon ja mitme sidusrühma lähenemisiisid

30. kiidab kindlalt heaks komisjoni teatise rõhuasetuse rahvusvaheliste standardite tugevdamisele ja rakendamisele ning – võttes arvesse 2011. aastal uuendatud OECD suuniseid ja ÜRO juhtpõhimõtete suhtes kokkuleppele jõudmist – on veendunud, et ELi meetmete puhul tuleb rohkem pöörata tähelepanu nende suuniste ja põhimõtete toetamisele ja rakendamisele Euroopa ettevõtjate seas; rõhutab, et OECD suunised on määratletud ja tunnustatud rahvusvahelisel tasandil, et kehtestada ja tagada võrdsed võimalused, edendades samas avatud, õiglasi ja vastutustundlikke äritavasid kogu maailmas; soovib komisjonil esitada igal aastal nii parlamendile kui ka nõukogule aruande OECD suuniste rakendamise kohta;

31. rõhutab, kui oluline on töötada ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas välja liidu poliitika vastavalt rahvusvaheliste standarditele, et hoida ära erinevaid tõlgendusi ning konkurentsieeliste ja ebasoodsate konkurentsioolude ohtu riigi või rahvusvahelisel tasandil;

32. nõuab, et kõik 27 liikmesriiki kiirendaksid ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitlevate riiklike tegevuskavade läbivaatamist ning riiklike tegevuskavade väljatöötamist asjaomaste OECD suuniste ja ÜRO juhtpõhimõtete rakendamiseks, sellega tuleks lõpule jõuda hiljemalt 2013. aasta detsembriks; on seisukohal, et liikmesriigid peaksid tagama, et tegevuskavad koostatakse kõikide asjaomaste huvirühmade, sealhulgas valitsusväliste organisatsioonide, kodanikuühiskonna, ametiühingute, tööandjate organisatsioonide ja riikide inimõigusorganisatsioonide osalusel; palub ELil hõlbustada õppimist nende liikmesriikide kogemustest, kes seda protsessi praegu läbivad; ergutab liikmesriike tuginema ISO standardis 26000 sätestatud suunistele, globaalse aruandluse algatuse (Global Reporting Initiative) uusimatele suunistele ja riikide inimõigusorganisatsioonide Euroopa töörühma väljatöötatud juhtnõoridele;

33. nõuab ELi tasandil poliitika suuremat sidusust riigihangete, ekspordikrediitide, hea valitsemistava, konkurentsi, arengu, kaubanduse, investeeringute ning teiste poliitikavaldkondade ja lepingute kooskõlastamise kaudu OECD ja ÜRO asjaomastes suunistes ja juhtpõhimõtetes sätestatud rahvusvaheliste sotsiaalsete, keskkonna- ja inimõiguste alaste standarditega; nõuab sellega seoses jõupingutusi koostöös töötajate, tööandjate kui ka tarbijate esindusorganisatsioonidega ning tuginemist riikide inimõigusorganisatsioonide asjakohastele nõuannetele, nagu riikide inimõigusorganisatsioonide Euroopa töörühma nõuanded komisjonile inimõiguste ja riigihangete teemal; nõuab seadusandlike ettepanekute mõttekaid ja piisavaid mõjuhinnauid, et avastada võimalik sidususe puudumine ÜRO juhtpõhimõtetega, ning nõuab kindlalt koostööd ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste töörühmaga, et vältida ÜRO juhtpõhimõtete sobimatut ja ebajärjekindlat tõlgendamist;

34. peab eriti tunnustusväärseks info- ja kommunikatsioonitehnoloogia sektori hõlmamist konkreetsete Euroopa suunistega ettevõtluse ja inimõiguste kohta; mõõnab, et ühelt poolt vajadus kaitsta eraelu puutumatust ja võidelda kriminaalse ainese vastu ning teiselt poolt eesmärk kaitsta sõnavabadust tekitab tõsisid valikuprobleeme, nagu näitas hiljutine vastasseis seoses YouTube'is avaldatud islamivastase videoga; kutsub sellega seoses paljusid teisi Euroopa ettevõtjaid üles ühinema mitmete sidusrühmade algatusega Global Network Initiative (GNI), mille liikmeskond koosneb praegu valdavalt USAs asuvatest ettevõtjatest;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

35. rõhutab, et kõik kaubanduse ja arengu rahalised vahendid, mida pakutakse erasektori osalejatele ELi investeerimisrahastutest, Euroopa Investeerimispannast ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupannast, peaks sisaldama lepingulisi sätteid, milles nõutakse OECD rahvusvahelisi ettevõtteid käsitlevate suuniste ja ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtete ning aruandluskohustust ja selget kaebuste esitamise mehhanismi käsitlevate sätete järgimist; kordab oma nõudmist, et liikmesriigid toimiksid samamoodi ka ettevõtjatele ekspordikrediitide andmisel;

36. tunneb heameelt komisjoni algatuse üle riiklike tegevuskavade kohta ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtete rakendamiseks; kutsub Euroopa välissteenistust üles mängima suuremat rolli rakendamise juhtimises kõrgemal tasandil ning hästitoimiva kontrolli ja aruandluse edendamises; nõuab liikmesriikidevahelise vastastikuse hindamise protsessi teostamist rakendamise soodustamiseks; nõuab, et komisjon ja Euroopa välissteenistus hindaksid tegevuskavade rakendamist ja ELi tasandil rakendatud meetmeid ning annaksid Euroopa Ülemkogule ja parlamendile selle kohta aru 2014. aasta lõpuks;

37. tunnustab, et ettevõtjad tegutsevad üha rohkem ebakindlates riikides ning neil on kohustus kaitsta oma töötajaid konfliktide, terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse eest; rõhutab sellegipoolest, et ettevõtjatel on samaväärne kohustus tagada, et turvameetmed ei häiriks teiste inimeste rahu ja julgeolekut kohtades, kus nad tegutsevad, kuna vastasel korral võidakse neid süüdistada inimõiguste rikkumises osalemises; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama rahvusvaheliste vabatahtlike julgeolekupõhimõtete ulatuslikuma omaksvõtmise ning taotlema kokkulepet, et kehtestada rahvusvaheline õigusraamistik sõjanduse ja julgeoleku valdkonna eraetevõtjate tegevuse reguleerimiseks, kontrollimiseks ja järelevalveks;

38. kutsub ettevõtjaid ja teisi sidusrühmi üles osalema konstruktiivselt komisjoni juhitud protsessis, kus töötatakse välja valdkondlikud suunised inimõiguste kohta, ning pärast suuniste valmimist neid rakendama;

39. kutsub komisjoni, eelkõige selle õigusküsimuste peadirektoraati üles esitama ettepanekuid ELi kohtutes õigusemõistmise kättesaadavuse lihtsustamiseks inim- või tööõiguste rikkumiste kõige äärmuslikumate, erakordsete juhtumite korral ELis asuvate ettevõtjate, nende tütar-ettevõtjate, alltöövõtjate või äripartnerite poolt, nagu on soovitanud ka ÜRO peasekretäri eriesindaja ettevõtluse ja inimõiguste küsimustes;

40. märgib, et samuti on vaja välja töötada ja kasutusele võtta mehhanismid konkreetsetes ettevõtetes toimunud inimõiguste rikkumistest teatamiseks;

41. on seisukohal, et uuring „Green Matters” näitab selgelt positiivset seost: ettevõtja sotsiaalset vastutust järgivad ettevõtjad saavutavad kriisist väljudes paremaid majandustulemusi; pooldab „vastutustundliku konkurentsivõime” ideed ning rõhutab, et ühiskonnale ja keskkonnale kasulike toodete ja teenuste potentsiaalne turg jääb ettevõtjatele väga tähtsaks turustamisvõimaluseks ning võimaldab rahuldada ühiskondlikke vajadusi;

42. jagab tegevjuhtide 2012. aasta ülduuringus esitatud ettevõtjate seisukohta, et ettevõtluse jätkusuutlik kasv nõuab tihedat koostööd kohalike elanike, valitsuste ja äripartneritega ning investeerimist kohalikesse kogukondadesse; toetab ja kutsub üles tõhustama ettevõtlusalgatusi, mis on seotud töökohtade loomisega, koolitusega, piiratud ressursside parema haldamisega ning aitavad kaasa tervishoiu parandamisele;

43. kutsub komisjoni, eelkõige selle kaubanduse peadirektoraati üles liikuma passiivselt lähenemisviisilt aktiivsele lähenemisviisile OECD suuniste osas, muu hulgas järgides OECD deklaratsiooni rahvusvaheliste investeringute ja rahvusvaheliste ettevõtete kohta, mis hõlmab OECD suuniseid, tagades nende suuniste edendamise ja jätkuva toetamise ELi delegatsioonides, rahastades suutlikkuse suurendamise algatusi suuniste rakendamiseks kolmandates riikides koostöös ettevõtjate, ametiühingute ja kodanikuühiskonnaga, tagades, et suuniseid tsiteeritaks täpselt kõikides uutes ELi ja kolmandate riikide vahelistes lepingutes, sealhulgas kõikides kaubandus- ja investeerimislepingutes; nõuab, et EL teeks tõsisel diplomaatilisel pingutusel, et ärgitada rahvusvahelises ulatuses suuremal hulgal riike suunistele alla kirjutama, ning osutama koostöös liikmesriikidega konkreetset toetust kodanikuühiskonna rühmadele, et konkreetset väidetavad rikkumisjuhtumid antaks lahendada kohtule;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

44. on veendunud, et ettevõtja sotsiaalne vastutus võib olla oluline vahend, mis aitab ELil toetada Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonide rakendamist rahvusvahelises ulatuses; kutsub komisjoni üles toetama Euroopa organisatsioone ja sotsiaalpartnereid, kes soovivad alustada katseprojekte vastavalt OECD suunistele ja teistele rahvusvahelistele ettevõtja sotsiaalse vastutuse standarditele, eesmärgiga suurendada suutlikkust kolmandates riikides; palub komisjonil seada konkreetse eesmärgi ettevõtja sotsiaalse vastutusega seonduvate uute raamlepingute läbirääkimiseks ja sõlmimiseks ning kutsuda sotsiaalpartnereid üles sõlmima neid lepinguid, järgides oma uut valdkondlikku lähenemisviisi ettevõtja sotsiaalsele vastutusele; kutsub komisjoni ja eriti selle tööhõive peadirektoraati üles siduma tööstandardeid ettevõtja sotsiaalse vastutusega, korraldades kolmandate riikide valitsustega katseprojekte inimväärse töö tagamiseks;

45. on nõus komisjoni teatises „Eli uuendatud strateegia aastateks 2011–2014 ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas” esitatud seisukohaga, et „[ettevõtja sotsiaalse] vastutuse kandmise eelduseks on kohaldatavate õigusaktide ning sotsiaalpartnerite vaheliste kollektiivlepingute austamine”; on seisukohal, et ettevõtja sotsiaalne vastutus peaks täiendama, kuid mitte mingil juhul asendama kehtivaid õigusakte, kollektiivläbirääkimisi või dialoogi ametiühingutesse koondunud töötajatega; on arvamisel, et äriühingud peaksid ise võtma kohustuse arutada töötajate ja nende esindajatega enda järgitavat ettevõtja sotsiaalse vastutuse poliitikat ning selle osi, näiteks ettevõtja aastaaruannet oma tegevuse sotsiaalse ja keskkonnamõju kohta; on seisukohal, et Euroopa raamlepingute tarbeks tuleks vastu võtta vabatahtlik eeskirjade kogum, lähtudes sellise raamistiku võimalikest sisulistest elementidest, nagu on kirjeldatud selleteemalises komisjoni talituste töödokumendis;

46. nõuab, et EL ja eelkõige komisjon teeksid järgmist:

- tagaksid, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse ja inimõiguste teema kuuluks uue, ajavahemikuks 2014–2020 ette nähtud mitmeaastase finantsraamistiku eri rahastamisvahendite seas prioriteetide hulka ning
- looksid demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames ettevõtja sotsiaalse vastutuse ja inimõiguste valdkonnas eritoetused koolitustegevuseks ja üldise suutlikkuse suurendamiseks kodanikuühiskonna organisatsioonide, riikide inimõigusorganisatsioonide, inimõiguste kaitsjate, ametiühingute ja teiste inimõigusorganisatsioonide jaoks;

47. peab tervitatavaks asjaolu, et mõned ettevõtjad kasutasid ÜRO Rio+20 tippkohtumist uuele ülemaailmsele, ÜRO süsteemis ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitlevale konventsioonile toetuse avaldamiseks; on seisukohal, et kuigi selle konventsiooni jõustamiseni jõutakse tõenäoliselt alles mõne aasta pärast, peaks EL konstruktiivselt osalema sellekohases arutelus; on sellegipoolest seisukohal, et need arutelud ei tohi poliitikakujundajaid ettevõtluses ja riigivalitsustes kõrvale tõmmata olemasolevate ettevõtja sotsiaalse vastutuse vahendite rakendamiselt, mis on kiireloomuline ülesanne; juhib tähelepanu asjaolule, et on mitmesuguseid mudeleid selle kohta, kuidas võiksid kujuneda ettevõtja sotsiaalse vastutuse ülemaailmse juhtimise uued vormid lisaks ÜRO süsteemile, näiteks edendades OECD suuniste laiemat kasutamist mitteliikmesriikides, või ka samasugustel seisukohtadel olevate riigivalituste iseseisvate algatuste kaudu; nõuab, et EL, komisjon ja Eli liikmesriigid töötaksid välja ja edendaksid eriettepanekuid ettevõtjate konkreetse ja kontrollitava osaluse tagamiseks, milles tuleks kokku leppida osana ÜRO kavandatud säästva arengu eesmärkidest 2015. aastale järgneva perioodiks;

Ettevõtja sotsiaalse vastutuse riiklik poliitika

48. toetab Euroopa sidusrühmade foorumi esimeses, 2004. aasta juuni aruandes esitatud seisukohta, et ametiasutused võivad etendada olulist osa ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamises, ka riigihangete puhul, kasutades kokkukutsuvat, innustavat ja reguleerivat rolli, ning kutsub liikmesriike üles andma kõrgetasemelise töörühma ja muude allikate kaudu nendele jõupingutustele uut suuremat hoogu;

49. nõuab, et kui EL või liikmesriigid on äripartnerid (nt riigihanked, riigiettevõtted, ühissettevõtted, ekspordikrediidi garantiid ja suuremahulised projektid kolmandates riikides), peaks prioriteediks olema kooskõla OECD ja ÜRO suuniste ja juhtpõhimõtetega, mis kajastuks konkreetsetes klauslites, ning see tooks sotsiaalseid, keskkonna- ja inimõiguste alaseid norme ilmselgelt rikkuvate ettevõtete jaoks kaasa tagajärjed;

50. rõhutab, kui oluline on kaitsmise, austamise ja heastamise ÜRO raamistik ning on arvamisel, et selle kolme sammast: riikide kohustutus pakkuda kaitset inimõiguste rikkumise eest, ettevõtete kohustus austada inimõigusi ja vajadus tagada tõhusam juurdepääs õiguskaitsele, tuleks toetada asjakohaste meetmetega, mis võimaldavad nende rakendamist;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

51. rõhutab, et oma kaalu tõttu rahvusvahelistes kaubandussuhetes on ELi ettevõtetel, nende tütarettevõtetel ja alltöövõtjatel oluline roll sotsiaalsete ja tööõigusnormide propageerimisel ja levitamisel maailmas; tunnistab, et kaebuseid välismaal tegutsevate ELi ettevõtete kohta saab sageli kõige tõhusamalt lahendada kohapeal; avaldab toetust OECD riiklikele kontaktpunktidele kui riigipõhiste mittejuriidiliste mehhanismidele, millega on võimalik vahendada suurel hulgal ettevõtluse ja inimõiguste küsimusi käsitlevaid vaidlusi; nõuab siiski, et ettevõtted pingutaksid rohkem ÜRO juhtpõhimõtetes välja toodud tõhususkriteeriumitega kooskõlas olevate kaebemehhanismide väljatöötamise nimel ning taotleksid täiendavaid juhtnõore, mida pakuvad rahvusvaheliselt tunnustatud põhimõtted ja juhised, eelkõige OECD hiljuti ajakohastatud suunised rahvusvahelistele ettevõtetele, ÜRO algatuse Global Compact kümme põhimõtet, sotsiaalse vastutuse standard ISO 26000 ja Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) kolmepoolne deklaratsioon rahvusvaheliste ettevõtete ja sotsiaalpoliitika põhimõtete kohta;

52. nõuab, et ELi tehnoloogiaettevõtete jaoks töötataks välja tõhusamad läbipaistvus- ja aruandlusstandardid sellise tehnosiirde osas, mida saab kasutada inimõiguste rikkumiseks või ELi julgeolekuhuvide vastaseks tegevuseks;

53. nõuab põhimõtte „tunne oma lõppkasutajat” rakendamist, et tagada suurem kontroll ning vältida inimõiguste rikkumisi nii tarne- ja tootmisahela algus- või lõpuosas kui ka kauplemisvoogudes;

54. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid ettevõtjatele panema vastutuse selliste põhimõtete ja ennetavate meetmete rakendamise eest, mis on suunatud diskrimineerimise ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning aitaksid edendada soolist võrdõiguslikkust ja järgida kõigi inimeste põhiõigusi;

55. kutsub komisjoni ja liikmesriike eri sidusrühmi hõlmavat ettevõtja sotsiaalsele vastutusele suunatud lähenemisviisi arvesse võttes üles kaaluma vaatlejate osalemise laiendamist kõrgetasemelise töörihma koosolekutel, mis toimuvad kaks korda aastas, et kaasata vaatlejatest esindajaid, kelle hulka kuuluvad Euroopa Parlamendi asjaomaste komisjonide kaks raportööri, ÜRO Keskkonnaprogrammi, ÜRO inimõiguste nõukogu ning Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni esindajad ning Euroopa sidusrühmade foorumi poolt heaks kiidetud Euroopa äriühingute sektori, ametiühingute ja kodanikuühiskonna määratud esindajad;

56. tunnistab, et 2001. aastal koostatud Laekeni deklaratsioonis välja toodud vajadus tuua ELi institutsioonid ELi kodanikele lähemale on jätkuvalt ajakohane; toetab seepärast solidaarsust käsitleva ettepaneku ametlikku uurimist ELi institutsioonide vahelise inimressursside programmi jaoks, et lihtsustada institutsioonide töötajate ja praktikantide osalemist kogukonna tegevuses heategevuslikus humanitaartegevuses ja positiivses ühiskondlikus tegevuses osana töötajate koolitusest ja ka vabatahtlikust tegevusest vabal ajal; toonitab asjaolu, et esildatud programm on säästlik ja annab palju lisaväärtust ning et selle abil saaks edendada ja rakendada ELi poliitikapõhimõtteid ja programme; nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid lisaksid riiklikesse tegevuskavadesse töötajate vabatahtliku tegevuse; nõuab, et Euroopa Vabatahtlike Keskuse kaudu kirjutataks selle eesmärgi saavutamiseks alla kokkuleppele kaasamaks kodanikuühiskonna organisatsioone üle kogu Euroopa;

57. kutsub ettevõtjaid ergutama oma töötajaid tegema rahvusvahelist vabatahtlikku tööd, et soodustada arengukoostöös avaliku ja erasektori sünergiat; palub komisjonil toetada loodava Euroopa vabatahtliku humanitaarabikorpusse kaudu ettevõtjate asjaomaseid algatusi;

58. on arvamusel, et liikmesriigid peaksid ergutama ettevõtjaid töötama välja ja kehtestama meetmeid, et vastata vajadusele austada kõikide töötajate era- ja perekonnaelu; on arvamusel, et need poliitikapõhimõtted ja meetmed peaksid olema kooskõlas võrdõiguslikkuse põhimõttega ning neid tuleks laiendada läbiraakimistele töötundide pikkuse ja korralduse, palgataseme, töötajatele teatavate praktiliste korralduste võimaldamise ning paindlike töötingimuste üle, sealhulgas töölepingute olemuse ning karjääripauside võimaluste üle;

59. tunnistab, et paljudes ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatustes jäävad sotsiaalsed näitajad keskkonnaalastest näitajatest majandusliku hindamise ja üldise täpsuse poolest maha; on sotsiaalseid aspekte arvesse võtvaid hankeid käsitlevast käsiraamatust hoolimata arvamusel, et EL ise on selles valdkonnas liiga vähe ette võtnud; nõuab sotsiaalse kapitali väärtust käsitleva uuringu korraldamist, mis annaks tõe Euroopa juhitud laiaulatuslikule arutelule selle üle, kuidas sotsiaalset mõju paremini jätkusuutlikku ärijuhtimisse kaasata; toetab katseprojektide rahastamist, et töötada mõnedes liikmesriikides ja äri sektorites välja sotsiaalsed näitajad, sotsiaalalased reitinguagentuurid ning sotsiaalsed auditeerimised;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

60. peab tervitatavaks avaliku hanke rolli tunnistamist ettevõtja sotsiaalse vastutuse tegelikul edendamisel, sealhulgas koolitus, võrdõiguslikkus, õiglane kaubandus ning ebasoodsas olukorras olevate töötajate ja puudega inimeste sotsiaalne integratsioon, mis kõik võivad motiveerida ettevõtteid oma sotsiaalset vastutust suurendama; on siiski arvamisel, et ikka veel ei ole selge, kui palju ELi hanke-eeskirjadesse tehtud järjestikuseid muudatusi on ametivõimud tegelikult üle võtnud ning millist kogumõju on need ning ettevõtja sotsiaalse vastutuse stimuleerimine avaldanud keskkonnaalaste ja sotsiaalsete tulemuste parandamisele; nõuab täiendavat uurimist ja mõjuhindamist, et anda selged soovitusel arusaadavate stiimulite pakkumise kohta ettevõtjatele; palub, et sellele lisataks analüüsi ettevõtete ühe sagedamini kasutatava tava kohta lisada ettevõtja sotsiaalse vastutuse klausel omaenda erahangetesse ehk ettevõtete vahelistesse lepingutesse, ning nõuab heade tavade kindlaks määramist selles valdkonnas;

61. ergutab info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ja sotsiaalmeedia kasutamist, et toetada julgustavalt neid, kes on huvitatud aktiivsemalt osalema ülemaailmsel tasandil mitnepoolsete sidusrühmade konsultatsioonidel;

62. kiidab liikmesriike märkimisväärsete jõupingutuste eest ettevõtja sotsiaalse vastutuse riiklike tegevuskavade väljatöötamise ja rakendamise vallas, konsulteerides mitmete riiklike sidusrühmade platvormidega paljudes ELi riikides; väljendab sellegipoolest muret asjaolu üle, et suur osa riiklike poliitilisi meetmeid ei ole veel toonud kaasa suurt nähtavat kasu ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamiseks; nõuab, et ettevõtja sotsiaalse vastutusega seotud riiklike poliitilisi meetmeid uuritaks rohkem ja hinnataks Euroopa tasandil; nõuab, et komisjon oleks ise eeskujuks kui vastutustundlik tööandja ning avaldaks enda kohta ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitleva aruande vastavalt globaalse aruandluse algatuse avalikku sektorit puudutavale lisale, pakuks komisjoni töötajatele kokkulepitud vaba aega, et töötajad saaksid osaleda vabatahtlikku tegevust hõlmavates algatustes ning vaataks eetilisi kriteeriume arvesse võttes uuesti läbi pensionifondi tehtavad investeeringud;

63. nõuab, et Euroopa kodakondsuse aastal (2013) pühendataks eraldi osa ettevõtluskodakondsusele, et kutsuda ettevõtjaid ja ärivaldkonnas tegutsevaid inimesi osalema liikmesriikides ja ELis olemasolevates ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatustes, et edendada ja arendada edasi kontseptsiooni „hea ettevõtluskodanik“;

64. kiidab heaks komisjoni kavatsuse luua uus tunnustamise Euroopa kava, tuginedes selles valdkonnas kasutusel olevatele tavadele; on arvamisel, et tunnustamine võib motiveerida ettevõtja sotsiaalse vastutuse kasutamist, kuid ainult sel juhul, kui tunnustuse saajad esindavad riiklikul, Euroopa ja ülemaailmsel tasandil tõepoolest parimaid tavasid; kutsub komisjoni üles moodustama sõltumatute ekspertide rühma, et seda hinnata ning et seda kava jätkuvalt auditeerida nii sel kui ka tulevastel aastatel; palub, et tunnustusest rääkides kajastataks probleemide tõelist keerukust ning keskendutaks sellele, millest saavad õppida kõik ettevõtted, mitte ainult võitjad;

65. peab väga oluliseks, et komisjon töötaks võimalikult kiiresti välja väljakuulutatud ühise meetoodika, et mõõta keskkonnaalaseid saavutusi olulusringi alusel; on arvamisel, et selline meetoodika oleks kasulik nii ettevõtte teabe läbipaistvuse kui ka ametiasutuste poolt läbiviidava ettevõtte keskkonasaavutuste hindamise seisukohalt;

66. kutsub komisjoni üles kiirendama jõupingutusi ja esitama oma tööprogrammis uusi ettepanekuid juhtimiselaste lünkade täitmiseks rahvusvaheliste ettevõtja sotsiaalse vastutuse standardites, nagu on soovitatud komisjoni tellitud Edinburghi uuringus;

67. kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid, et suurendada poliitikapõhimõtete tõhusust ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamisel, hakates näiteks tunnustama ettevõtja vastutustundlikku käitumist kindlustuspoliitika stiimulite ja riiklike investeeringute kättesaadavuse abil;

68. kiidab heaks komisjoni plaanid algatuste tegemiseks vastutustundliku tootmise ja tarbimise valdkonnas; on seisukohal, et EL saab toetuda nende ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatuste kogemustele, mis hõlmavad ettevõttes töötavate ostjate erikoolitust ja suutlikkuse suurendamist; on arvamisel, et läbipaistvust käsitlev kavandatud algatus võib saada eetiliste tarbijate liikumise peamiseks mootoriks; palub komisjonil ja liikmesriikidel kaaluda Euroopa sotsiaalse määrgise väljatöötamise teostatavust ja soovitatavust kõikide äriühingute jaoks, kes järgivad ettevõtja sotsiaalset vastutust, et teha nende pingutused tarbijatele ja investoritele paremini nähtavaks, ning edendada jätkuvalt altpoolt üles suunatud koostööd Rahvusvahelise Sotsiaalse ja Keskkondliku Akrediteerimise ja Määrgistuse Liidu (ISEAL) egiidi all, toetudes olemasolevatele määrgistusalgatustele; teeb ettepaneku korrapäraselt kontrollida, kuidas Euroopa määrgist kandvad ettevõtjad täidavad määrgise aluseks olevaid ettevõtja sotsiaalse vastutuse nõudeid;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

Sotsiaalselt vastutustundlike investeeringute sidumine avalikustamisega

69. märgib, et sotsiaalselt vastutustundlike ja säästvate investeeringute turul on peamiseks edasiviivaks jõuks endiselt institutsiooniliste investorite nõudlus, kuid kogu tähelepanu ei tohiks suunata vaid keskkonnavalastele aspektidele; märgib samas vaimus, et avalikustamine on ettevõtja sotsiaalse vastutuse peamiseks edasiviivaks jõuks ja see peab rajanema koheselt kohaldatavatel ja mõõdetavatel sotsiaalsetel ja keskkonnavalastel põhimõtetel; kiidab heaks komisjoni pingutused suhelda ettevõtja sotsiaalse vastutuse teemal investoritega; nõuab, et kõnealune dialoog põhineks kindlalt ÜRO vastutustundlike investeeringute põhimõtete ja integreeritud aruandluse põhimõtte toetamisel;

70. märgib, et pikaajalistest investeeringutest kasusaajatel, nagu pensionifondid, on huvi jätkusuutliku kasu ja vastutustundliku ettevõtluse vastu; peab oluliseks, et investorite huvid langevad tõhusalt kokku kasusaajate huvidega ning et neid ei piirata huvide kitsa tõlgendusega, mis on suunatud vaid lühiajalise kasu maksimeerimisele; toetab seda eesmärki toetava õigusraamistiku loomist; tunneb heameelt selle üle, et komisjon töötab välja ettepanekuid pikaajaliste investeeringute ning äriühingu juhtimise kohta, mis aitab neid küsimusi lahendada;

71. toetab komisjoni kavatsust teha ettepanek ettevõtjate mitterahalise teabe avalikustamise kohta; tunneb heameelt asjaolu üle, et käesolev ettepanek on koostatud laiaulatusliku avaliku arutelu ning asjakohaste sidusrühmadega toimunud mitme seminari põhjal; hoiatab, et termin „mitterahaline” ei tohiks varjutada seda, et sotsiaalsfäär, keskkond ja inimõiguste olukord avaldavad ettevõtetele vägagi reaalselt rahalist mõju; on arvamusel, et ettepanek annab ELile võimaluse soovitada Euroopa äriühingutel kohaldada ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid ning ÜRO algatust Global Compact, ja et neid tuleks ühtlustada integreeritud aruandlusega, mida töötab praegu välja rahvusvahelise integreeritud aruandluse nõukogu (International Integrated Reporting Council, IIRC); rõhutab, et kõik lahendused peavad olema paindlikud ning ühegi lahendusega ei tohi kaasneda ülemäärane halduskoormus ja kulu;

72. märgib, et ettevõtte tegevuse usaldusväärsuse suurendamiseks peaks sotsiaalset aruannet kontrollima ettevõtte väline asutus;

Ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamine

73. kiidab heaks Euroopa sidusrühmade foorumi juhtiva rolli jätkumise komisjoni teatistes väljendatud ettepanekute elluviimise toetamisel; juhib tähelepanu asjaolule, et kui ettevõtja sotsiaalset vastutust kohandada VKEdele veelgi sobivamaks, võiks see levida ulatuslikumalt üle kogu Euroopa; kutsub kõiki osalejaid üles võtma osa foorumi tööst paindlikul, avatul ja konsensusele orienteeritud viisil, mis kajastaks ettevõtja sotsiaalse vastutuse tegelikku tähendust;

74. rõhutab, et iga ettevõtja sotsiaalse vastutuse strateegia keskmeks on ametiühingute õigused ja vabadused ning demokraatlikult valitud töötajate esindusorganisatsioonide esindatus; kiidab heaks ELi olemasoleva valdkondliku ja valdkondadevahelise sotsiaalse dialoogi struktuuride raamistiku ning nõuab täielikku ja aktiivset konsulteerimist esindavate organisatsioonide ja ametiühingutega ning nende osalemist, eriti ettevõtete sotsiaalse vastutuse menetluste ja struktuuride väljatöötamisel, korraldamisel ja jälgimisel, tehes tööandjatega koostööd tõelises partnerluses; kutsub komisjoni üles kohtlema ettevõtja sotsiaalse vastutusega seotud küsimuste üle peetavas dialoogis ametiühinguid ja töötajate esindajaid, kes on olulise tähtsusega toimijad, partneritena ettevõtjate ja teiste sidusrühmade kõrval; on arvamusel, et tööturu osapooltel võib olla oluline roll ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamisel, ning märgib, et see aitab omakorda edendada ja lihtsustada sotsiaalset dialoogi;

75. nõuab, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse poliitika hõlmaks konkreetseid meetmeid, et tegeleda ebaseadusliku töötajate musta nimekirja kandmise ja nende töölevõtmisest keeldumise tavaga, mis on sageli seotud asjaoluga, et töötajad on ametiühingu liikmed või osalevad selle tegevuses või on tervishoiu ja ohutuse valdkonna esindajad;

76. nõuab, et mistahes ettevõtte, kelle puhul selgub, et ta kannab töötajaid musta nimekirja või rikub inimõigusi ja tööalaseid norme, tuleks ELi toetustest ja rahastamisest kõrvale jätta ja neil ei tohiks lubada osaleda muudes ELi, riikliku või avaliku tasandi pakkumistes hankelepingute sõlmimiseks;

77. märgib, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse meetmeid peavad järgima mitte ainult peamised ettevõtted või tööandjad, vaid ka kõik alltöövõtjad või kaupade, töötajate või teenuste puhul kasutatavad tarneahelad hoolimata sellest, kas see toimub ELis või kolmandas riigis, tagades nõndaviisi õiglased tingimused, mis tuginevad õiglasele tasule ja inimväärsetele töötingimustele ning tagades ametiühingute õigused ja vabadused;

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

78. pooldab komisjoni direktiivi kannatanute hüvitamise miinimumstandardite kohta ning nõuab, et ettevõtetes asjaomastes valdkondades (reisimine, kindlustus, majutus ja telekommunikatsioon) käibiv ettevõtja sotsiaalse vastutuse poliitika hõlmaks positiivseid ja praktilisi strateegiaid ja struktuure, et toetada kuriteo ohvreid ja nende perekondi kriisi ajal, ning kehtestatakse konkreetne poliitika kuriteo ohvriks langenud töötajate jaoks, olenemata sellest, kas kuritegu pandi toime töökohal või mujal;

79. nõustub, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse puhul ei ole olemas kõigile sobivat lähenemisviisi, kuid tunnistab, et mitmesuguste ettevõtja sotsiaalse vastutuse alaste algatuste üleküllus, mis annab küll tunnistust teadlikkust ettevõtja sotsiaalse vastutuse alase poliitika olulisusest, võib tekitada lisakulusid, takistada rakendamist ning õhnestada usaldusvärsust ja õiglust; arwab, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse suuniste rakendamisel peab olema piisavalt paindlikkust, et võtta arvesse iga liikmesriigi ja piirkonna erinõudeid ning eriti VKEde suutlikkust; kiidab siiski heaks komisjoni aktiivse koostöö parlamendi ja nõukogu osalusel ning koos teiste rahvusvaheliste organitega ettevõtja sotsiaalse vastutuse alaste algatuste põhimõttelise lähenemise saavutamisel pikas perspektiivis ning ettevõtja sotsiaalse vastutust käsitlevate heade ettevõtlustavade vahetamisel ja edendamisel, samuti rahvusvahelisest standardist ISO 26000 lähtuvate suuniste edendamisel, et tagada ettevõtja sotsiaalse vastutuse ülemaailmne ühtne, järjepidev ja läbipaistev määratlus; nõuab tungivalt, et komisjon panustaks tõhusalt ELi liikmesriikide poliitikapõhimõtete juhtimisse ja koordineerimisse ning minimeeriks sedaviisi erisugustest seadustest tulenevat lisakulude tekkimise riski, kui ettevõtte ei tegutses vaid ühes liikmesriigis;

80. on seisukohal, et arvamus, et ettevõtja sotsiaalne vastutus on nn luksuskaup, mida ettevõtte toetab vaid majandusõitsengu ajal, on kindlalt ümber lükatud paljude ettevõtete poolt, kes järgivad ettevõtja sotsiaalset vastutust; on arvamusel, et see on iganenud eeldus, mille puhul ei võetud arvesse maine ja väliste riskide olulisust kaasaegse ettevõtte tootlikkusele; nõuab, et kõik Euroopa poliitikakujundajad viiksid ettevõtja sotsiaalse vastutuse kõikidele majanduspoliitika tasanditele, sealhulgas tugevdaksid ettevõtja sotsiaalset vastutust Euroopa 2020. aasta strateegias;

81. rõhutab, et ettevõtte ühiskondliku vastutuse põhimõte peaks olema rakendatav tervele ülemaailmsele tarneahelale, sealhulgas alltöövõtu kõigil tasanditel, ja nii kaupade, töötajate kui ka teenuste tarne korral peaks see sisaldama sätteid, millega laiendatakse kaitset võõrtööliste, agentuuridele ja lähetatud töötajatele, ning see peaks põhinema õiglasel tasul ja inimväärsetel töötingimustel ning tagama ametiühingute õigused ja vabadused; on arvamusel, et tarneahela vastutustundliku haldamise käsitust tuleb täpsustada, et sellest võiks saada mehhanism, mille abil ettevõtte ühiskondliku vastutuse põhimõtet täide viia;

82. kiidab heaks mõnes ärikoolis ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamiseks tehtud töö, kuid tunnistab, et need koolid on vähemuses; palub kõrgetasemelisel töörühmal ja liikmesriikidel koostöös komisjoni ja vajaduse korral ülikoolidega tegeleda viisidega, kuidas peavoolustada ettevõtja sotsiaalset vastutust, vastutustundlikku juhtimist ja kodanikuvastutust hariduses ja juhtimisalases kutsekoolituses kõigi tulevaste ärijuhtide jaoks, et sellest saaks ettevõtte strateegilise juhtimise nurgakivi ning kasvatataks teadlikkust säästvast tarbimisest; on arvamusel, et see võiks hõlmata kooliealisi lapsi, kes on seotud noorte ettevõtlusprogrammidega; kutsub komisjoni üles jätkama ettevõtja sotsiaalse vastutuse alaste haridus- ja koolitusprogrammide rahalist toetamist ELi elukestva õppe programmi ja programmi „Aktiivsed noored” raames;

83. kordab, et ettevõtte ühiskondliku vastutuse põhimõte peaks olema kohaldatav kõigile ettevõtetele, et luua õiglasel ja võrdsel tingimused; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et kaevandustööstuse tegutsemisviis arengumaades nõuab enam kui vaid vabatahtlikkusele põhinevat lähenemist; rõhutab, et naftatööstuse investeeringud Nigeerias ilmestavad hästi praegu kohaldatava ettevõtte ühiskondliku vastutuse piiratust, kuna seal ei suutnud ettevõtjad võtta ettevõtte ühiskondliku vastutusega seotud meetmeid, et luua jätkusuutlikud ettevõtlustavad või aidata kaasa vastuvõtva riigi arengule; avaldab tugevat toetust seadusandliku ettepaneku tegemisele riikide kaupa aruandluse kohta, mis põhineb mäetööstuse läbipaistvuse algatuse standarditel, müügi ja tulu, aga ka maksude ja sissetuleku aruandlusel, et vältida korruptsiooni ja maksudest kõrvalehoidmist; kutsub arengumaades tegutsevat Euroopa mäetööstust näitama eeskju ühiskondliku vastutuse valdkonnas ja inimväärse töö edendamisel;

84. nõuab, et ELi tasandil kehtestataks inimõiguste ja tarneahela alane hooldsuskohustus, mis muu hulgas vastaks konfliktsetest ja kõrge riskiastmega piirkondadest pärit mineraalide vastutustundlikke tarneahelaid käsitlevates OECD hooldsuskohustuse suunistes sätestatud nõuetele ja mille puhul tegeletak muu hulgas ka valdkondadega, millel võib inimõigustele olla märkimisväärne negatiivne või positiivne mõju, nagu ülemaailmsed ja kohalikud tarneahelad, konfliktipiirkondadest pärit mineraalid, allhanked, maa hõivamine ning piirkonnad, kus tööõiguse ja töötajate kaitse tase

Kolmapäev, 6. veebruar 2013

on ebapiisav või kus toodetakse keskkonnale ja inimeste tervisele ohtlikke tooteid; tunneb heameelt ELi poolt juba kasutusele võetud programmide, eelkõige metsandusvaldkonna programmi FLEGT üle ja toetab erasektori algatusi, nagu mäetööstuse läbipaistvuse algatus (EITI);

85. kutsub komisjoni üles võtma täiendavaid meetmeid, millega kasutada ära ja suurendada ettevõtte ühiskondliku vastutuse potentsiaali kliimamuutusega võitlemisel (sidudes selle ressursi- ja energiatõhususega), nt ettevõtja toormaterjalide ostmise protsessis;

86. rõhutab, et ELi toetus kolmandate riikide valitsustele sotsiaalsete ja keskkonnavalaste õigusaktide rakendamisel, mille juurde kuulub ka tõhus järelevalve kord, on oluline Euroopa ettevõtete ühiskondliku vastutuse edendamiseks üle maailma;

87. teeb liikmesriikide valitsustele ettepaneku paluda, et Euroopa Investeerimispank võtaks oma meetmetesse ka ettevõtja sotsiaalse vastutuse klausli;

88. kutsub komisjoni üles edendama mitmepoolsetel foorumitel ettevõtja sotsiaalse vastutuse küsimust, toetades tihedamat koostööd WTO ja ettevõtja sotsiaalse vastutusega tegelevate muude mitmepoolsete foorumite vahel (näiteks Rahvusvaheline Tööorganisatsioon ja OECD);

89. nõuab piiriülese õiguslase koostöösüsteemi loomist ELi ja nende kolmandate riikide vahel, kellega liit on allkirjastanud kahepoolsed kaubanduslepingud, et tagada ohvritele juhul, kui rahvusvahelised ettevõtted ja nende vahetud tütaretevõtted ei järgi sotsiaalvaldkonda või keskkonda käsitlevaid õigusakte või ei austa ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtteid, tõhus juurdepääs õigussüsteemile riigis, kus asjaomane rikkumine toimus, ning toetada rahvusvaheliste kohtumenetluste kasutuselevõttu, et tagada vajaduse korral ettevõtete karistamine õigusrikkumiste eest;

90. nõuab, et uute tehnoloogiate mõju inimõigustele hinnataks teadus- ja arendustöö võimalikult varajases etapis, ning nõuab, et sellised hinnangud hõlmaksid stsenaariumide koostamist ning püüdeid määrata kindlaks inimõigustega arvestamise normid toote kavandamisel (nn sissearvestatud inimõigused);

91. märgib, et ettevõtja sotsiaalne vastutus on mehhanism, mille abil võimaldatakse tööandjatel toetada arenguriikides oma töötajaid ja kohalikke kogukondi; on seisukohal, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse ja töönormide järgimine võimaldab sellistel riikidel saada kasu rahvusvahelise kaubanduse mahu suurenemisest, ning leiab, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtte võib aidata tagada tulude õiglast jagamist, et toetada jätkusuutlikku majanduslikku ja sotsiaalset heaolu ning aidata rohkem inimesi vaesusest välja (eelkõige finantskriisi ajal);

92. julgustab ELi võtma endale aktiivset rolli teadlikkuse suurendamisel panusest, mida ettevõtlus saab ettevõtja sotsiaalse vastutuse kaudu ühiskonnale anda kultuuri, hariduse, spordi ja noorsoo valdkonnas;

93. ergutab meediaetevõtete lisama oma ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtetesse ka läbipaistva ajakirjanduse standardid, sealhulgas teabeallika kaitse tagamine ja rikkumistest teataja õigused;

94. kutsub komisjoni üles kaitsma ettevõtja sotsiaalse vastutuse juurutatud ja hästitoimivaid algatusi ning kehtestama ettevõtja sotsiaalse vastutuse testi, millega hinnatakse tulevaste õiguslike ja halduslike algatuste mõju ettevõtja sotsiaalse vastutuse meetmetele ning mille asjakohaseid tulemusi võetakse ettepanekute koostamisel arvesse;

95. kiidab jätkusuutlikkuse huvides heaks turuosalistele määratud kohustused ning kutsub komisjoni üles kontrollima ja hindama ettevõtja sotsiaalse vastutuse algatusi;

o

o o

96. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.